

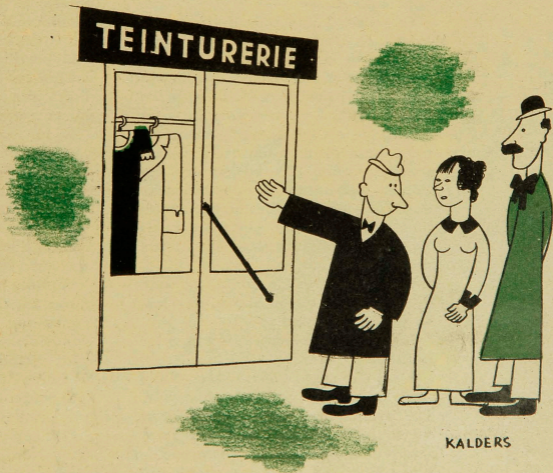
G L O S S A R I

Tothom tindrà a la memòria, encara, les incidències i el desenrotllament de la diada de Madrid. Llatins i meridionals com som, tenim una propensió a mobilitzar les nostres reserves sentimentals quan algú ens fa la més lleu indicació en aquest sentit. Ens hi llurem de ple, intensivament, amb una gran empenya, que és, potser, el motiu de la poca durada i el desinflament prematur dels nostres entusiasmes.

Per tothom, la jornada de Madrid hauria d'ésser la jornada de cada dia, la preocupació de cada moment. I diem això perquè tenim la temença que per a una gran majoria de ciutadans després d'haver vibrat al so d'una de tantes consignes diàries —en aquest cas, la del dia de Madrid— i d'haver-hi destinat unes pessetes, queden dispensats de preocupar-se'n més. O, almenys, més del que els accidents de la guerra l'obliguin a interessar-s'hi.

Algú temia que la tensió provocada pel primer bombardeig de Barcelona es diluís en la despreocupació inherent a l'eulòria ciutadana, i aquesta temença corre el perill de veure's confirmada. Si això s'esdevingués —i nosaltres tenim l'optimisme de confiar que no s'esdevindrà—, caldria que reflexionéssim sobre els resultats d'una de'xadesa que permet a un partit que no representa gairebé res a Catalunya (ens referim al P. O. U. M.), encara pugui desfermar des de tota la seva premea una ofensiva persistent contra la formació de l'Exèrcit Popular, jugant amb les paraules, emparant-se en un revolucionarisme infantil i pueril que avui com avui no enganya gairebé ningú, però que ajuda a enrarir l'ambient de la reraguarda, i a desviar l'atenció d'una massa ciutadana pròpensa racionalment a no persistir en els seus impulsos.

Es inútil que «La Batalla» posi el crit al cel perquè Jean Allouchevie es planyi des de les pàgines de «L'Humanité» de la despreocupació de Catalunya. Per una vegada, estarien disposats a unir els nostres plans als de l'articulista de «La Batalla». El plany motivat perquè l'opinió de Jean Allouchevie és compartida per una bona part de ciutadans d'Europa i el plany pel perill que correm que aquesta opinió s'estenqui i, sobretot, el plany de saber que aquesta opinió és exacta. I que ho serà mentre no tinguem l'energia i la fermesa necessàries per a impedir que grups polítics o sindicals sense cap arrel consistent, burlin la voluntat del poble i es posin de cul a la paret a benefici del feixisme, que en avantatge damunt de nosaltres té una unitat de pensament i una unitat d'acció.

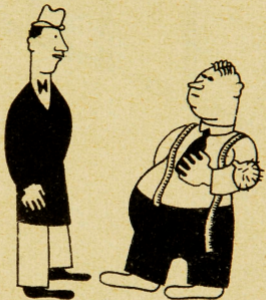


KALDERS

ELS SUBSTITUTS DE GUERRA

— Ara modernitzaran la botiga. Treuran les taques amb gas forestal.

diuen del Carme, sabeu?



El compliment per la culata

Societat de...
Societat de...
Societat de...
Societat de...